

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 49 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari

O našem položaji.

(Konec.)

Zdi se mi potrebno zopet naglašati, da slovenski poslanci sami ne zmoremo nič, veliko premalo nas je, da bi mogli po svojem številu odločilno uplivati na sklepe državnega zbora. Če bi to res mogoče bilo, potem bi bile tožbe opravičene, da nam manka poguma in odločnosti. Mi si moramo torej iskati zaveznikov. Razven Hrvatov so naši najzanesljivejši zavezniki Čehi. Veže nas slovanska narodnost in jednaki interesi. Imamo pa tudi z njimi jednak in ozbiljen geografski položaj, potisnjeni smo na zapad in obdani od mogočnih nam neprijaznih sosedov. Tužnega srca torej gledamo, kako se Čehi mej saboj pobijajo in slabijo proti skupnemu nasprotniku. V razgovor o spravi, katera se poskuša na Češkem mej Nemci in Čehi, se ne maram spuščati. Naše simpatije so seveda na češki strani, a ne moremo drugzega storiti, kakor želeli, da se uprašanje sprave brez škode za Slovanstvo reši, ker škoda češka bila bi posredno tudi naša. — Druga skupina, s katero sodelujemo, so konservativni Nemci. Oni nam priznavajo pravico svobodnega razvitka naše narodnosti oni so v razliku od liberalnih in nacionalnih Nemcev nasprotniki kakšne tesnejše takozvane pragmatične zveze s protestantovsko Nemčijo in zahtevajo Avstrijo samo zase. V vseh teh mislih se z njimi strinjamo. Njih poglobljena želja je uravnanje šole na verski podlagi. Tudi v tem oziru se z njimi strinjamo. Le jedno je, kar mi želimo in zahtevamo, da se pri spremembi šolskih zakonov ob enem na jasen in neizpodbiten način izreče, da ljudska šola ima biti narodna in pouk se ima otrokom deliti v materinem jeziku. Mi pravimo, uravnavanja šole na verski podlagi z našo pomočjo ne bode, če se ne bode vzporedno izrekel materni jezik otrok za izključni učni jezik. Da bi se to vprašanje prepustilo kaki poznejši dobi, v to nikakor ne moremo privoliti, ker vidimo, kake boje bi pozneje imeli in dvomimo, da bi se potem smeli zanašati na gotovo pomoč nemških konservativcev. Vender v dosedanjih izjavah od konservativne strani pogrešamo, da bi se naglašal materni jezik za izključni učni jezik.

Lichtensteinov predlog je molčal o tem vprašanji, pa tudi dve izjavi škofov iz letošnjega leta, ki se pečata z versko šolo, tega ne naglašata, marveč prav na spomlad od vseh avstrijskih škofov izdani pastirski list, da vsa druga vprašanja razven verstva ne spadajo v njih področje. Škofi torej zavračajo to vprašanje na politike, tam pa se bode vsekako baviti s tem vprašanjem, ko stopijo pred svet in pred nas s svojim načrtom. Pomuditi se mi je še s par besedami pri jedni teh škofovskih izjav namreč pri oni z dne 12. marca t. l. v gospodski zbornici. V tej izjavi izražajo podrobno, kako hočejo imeti uravnano versko šolo. Kar pogrešamo v Lichtensteinovem predlogu, namreč določila o cerkvenem nadzorstvu v šoli, to nam pove ta izjava z veliko natančnostjo. Lichtensteinov predlog zahteva za cerkev „sodnadzorstvo“. O tem sem rekel na lanskem shodu v Postojini: „Mi bomo svojim zaveznikom v drž. zboru radi privolili konfesionalno šolo, le nadzorstvo si bomo ogledali ter ne bomo odobraval, da bi se cerkvi dala v šoli večja oblast, nego je treba“. In na tem stališču stojim tudi danes. Omenjena izjava pa zahteva: 1.) da se vsak učitelj vsposobi za učenje veronauka, 2.) da se veronauk razširi s sodelovanjem učitelja, 3.) da ima cerkev pri nameščenju učiteljev svoj upliv, 4.) da cerkev nadzoruje ljudsko šolo in učiteljska na vse strani, da jej je moči čuvati njih verski značaj. Take uravnave šole jim ne privoli nobena frakcija državnega zbora in uverjen sem, da taka uravnava poojstrila bi še boj za šolo in bi jo tudi z državno silo ne bilo moč vzdržati.

Pa češki, konservativni in naši glasovi še ne zadostujejo za večino v državnem zboru. Nakazani smo tudi še na Poljake. Glede njih rečem samo to, dal Bog, da bi se ne dali zapeljati, da bi, kakor so že, združeni z Nemci gospodovali nad Slovani. Pa mogoče je vse in tudi to.

Slovenci moramo biti pripravljeni na vsako spremembo notranje politike in sprememba in sicer nam neugodna je, kakor stvari stoje, skoro neizogibna. Pa kako naj si uravnamo svoje razmere, da bomo prebili brez škode in izgube pretečo nam nepovoljno spremembo? Tu naudaja v istini velika skrb slovenskega rodoljuba, če gleda, kaj se

okoli njega vrši in jaz bi se ne spuščal v to vprašanje, ker povoljna rešitev je teška, če bi me ne bilo zaupanje naroda poklicalo, da sodelujem v politiki. Naše razmere so kar najžalostnejše. Ona jedinstvo, ona sloga, ki so vzbujale zavist naših sosedov, ki so umogočile, da smo se podvignili navzlic sovražnim silam do stopinje, da nas je treba v državi poštovati, — izginile so izmed nas. Že vidimo, da se celi stanovi odtušujejo narodnim podjetjem in skušamo, da najzurnejše rodoljubje ni več varno pred obrekovanjem. Vsak, kdor ne priseza na najnovejšo nauke, pride pod guilotino. Vprašamo se zama, ali smo se res tako predrugačili, da ne moreš posvetni razumnik z duhovnikom občevati, z njim sodelovati? Odgovoriti si moramo, da ne. Dokaz temu nam je tolažilni pogled na Štajersko in Koroško. Tam združeno delujeta duhovnik in neduhovnik, da ljudstvo ohranita narodu pred silnim nemškim navalom. Tam si podajata roke ter gradita in utrjujejo slovenski dom na meji in viden je že uspeh njih skupnega, složnega delovanja. A mi na Kranjskem, ki nam je dano se nekoliko svobodneje gibati, mi puščamo nazore, ki so vodili naše vzbuditelje in prve delavce na narodnem polju v nemar, mi si privoščimo sport, da se po sili razločujemo v liberalce in klerikalce in se z vso silo in vsakršnim sredstvi pobijamo. Vsakdo, ki se mu je še moč dvigniti na objektivno, širše stališče, naj si odgovarja na uprašanje, kam nas ta razpor dovaja.

Prihodnje leto bodo državnozborske volitve. Če se razmere ne zboljšajo, stopili bomo na volišče, a veselje imel bode le skupni naš sovražnik, videč nas v boji mej sabo, slabše se drug drugzega. In kakšno bode delovanje v takem boji izvoljenih zastopnikov? Dvojica pojde sem, dvojica tja, videti jih ne bode nikjer in slovenski narod ne bode več zastopan v državnem zboru.

Pa vender se mi zdi, da je neka rešitev iz teh mučnih razmer mogoča. V zadnjem času se je mnogo govorilo o shodu vseh slovenskih poslancev, državnih in deželnih. Uvažujem razmere, katere so dosedaj zavirale ta shod, a na drugi strani spoznavam, da je prepotreben. Na tem shodu morali bi poklicani zastopniki slovenskega naroda dogovoriti načrt, po katerem jim je postopati, dolo-

LISTEK.

Kavkaški ujetnik.

(Ruski spisal grof Lev Tolstoj, poslovenil P.)

II.

Žilin skoro vso noč ni spal. Noči bile so kratke. Vidi — da se je v špranji svetliti začelo. Ustal je, malo razkopal špranjo in jel ogledovati.

Videla se je skozi špranjo pot, ki drži vkreber, na desni tatarska koč, dve drevesi zraven nje. Črn pes leži na pragu, koza z kozleti hodi z repom mahajoč. Vidi, da gre z gore mlada Tatarka, v pisani srjaci, podrečana, v hlačah in škornjih, glavo ima pokrito s kaftanom, na glavi pa nese pločevinasto posodo z vodo. Gre, v hrbtu se trese, pregiblje, za roko pa pelje dečka v sami srjaci. Odšla je dalje Tatarka z vodo, prišel je iz koč včerajšnji Tatar z rudečo brado, v svilnatem kešmetu (tatarski kratki sukni), v nizkih čevljih, na jermenu visel mu je srebrni kindžal. Na glavi imel je visoko kožuhasto črno čepico, ki je bila nazaj potlačena. Stegoval se je, gladil rudečo brado svojo. Stal je nekaj časa, nekaj ukazal delavcu in odšel nekam.

Približala sta se potem na konjih dva otroka. Gnala sta bila konja na vodo. Konja sta imela mokra gobca. Pritepli so se dečki v samih srjajah, brez hlač, zbrali so se v tolpo in šli h klanici, vzeli so veje in jeli drezati špranjo. Žilin je zakričal nad njimi: otroci so zabrlizgali in bežali — videla so se jim samo gola kolena.

Žilin bi rad pil, grlo mu je suho, mislil si je, da bi le prišli kaj pogledat. Prišel je rudeč Tatar z njim pa drugi, malo manjši, črnkast. Oči je imel črne in svetle, lica rudeča, brado kratko pristriženo; bil je veselega lica, držal se je vedno na smeh. Oblečen je bil je črnkasti Tatar še bolje nego rudeči, imel je svilen moder kešmet, obšit s srebrnimi portami. Za pasom je imel velik srebrni kindžal, čevljičke je imel rudeče od zafijana, tudi s srebrom obšite. Na majhnih čevljičkih pa druge debele čevlje. Čepica njegova je bila od bele jančje kože.

Rudeči Tatar stopil je notri, spregovoril nekaj kakor bi se posmehoval in obstal; oprl se je na durne oboje, in s kindžalom se igrajoč je kakor volk gledal izpod čela Žilina. A črnkasti, hiter in živ, kakor bi bil ves na peresih, — šel je naravnost k Žilinu, usel se na peta, smejal se Žilinu, poteptal

ga po rami, začel nekaj po svoje lepetati, z očmi migati. Jezik se mu je spodtkal in vedno je rekal: „Korošo urus!“

Žilin ga ni razumel in rekel je: „Piti, vode mi dajte.“

Črnc se je smejal. „Koroš urus“ — blebetal je dalje.

Žilin je z ustni in rokami pokazal, da naj mu dadé piti . . .

Črnc ga je razumel, zasmejal se, pogledal skozi dveri in zaklical nekoga: „Dina!“

Pritekla je deklica — tenka, suha, kacih 13 let, črncu podobna. Videlo se je, da je hči njegova. Imela je tudi črne, svetle oči, lica pa rudeča. Oblečena je bila v dolgo, modro srjaco s širokimi rokavi in brez pasu, spredej na prsih in na rokavih rudeče zarobljeno. Na nogah je imela hlače in čevljičke, in na čevljičkih druge čevlje z visokimi napetniki. Na vratu imela je vrstico z nabranimi ruskimi poltiniki (polrublji). Kite njene bile so črne in v njih je imela trak, na katerem so visele kovinske pločice in srebrni rubelj.

Oče velel jej je nekaj. Odšla je in zopet prišla. Prinesla je glinast vrč. Podala je vodo, sama sela na peta in se tako zvila, da je imela rame nižje

čiti bi morali podrobno za kaj se jim je potezati in kako. Na tem shodu zastopani bi bili pristaši vseh strank in stranic in uverjen sem, da bi po osebni dotiki prepričali se, da jih ločijo le nebi-stvene reči. Osebito bi bili na tem shodu udeleženi zastopniki vsega slovenskega časopisja za katero bi se dogovorila lahko ravnila, katera bi zaprečila, da bi ne pisal vsak po svoji volji. Srečni izid ta-kega shoda omogočil bi, da složno stopimo na vo-lišče; zato bi se moral vsekako vršiti pred bodo-čimi volitvami in sklepi tega shoda naj bi bili za bližnjo bodočnost narodni program, po katerem si s časom zgradimo svoj ideal „Zedinjeno Slovenijo“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. avgusta.

Moravski namestnik.

Uspehi, katere so dosegli nemški liberalci pri volitvah na Moravskem, naredili so jih jako pre-vzetne. Sedanji namestnik jim več ne ugaja, ker je premalo podpiral Nemce. Radi bi za namestnika moža, kateri bi prisegal na njih program in bi zmatral za svojo glavno nalogo zatiranje Čehov. Govori se, da Nemci ne mislijo poprej mirovati, dokler vlada ne zamenja namestnika Loebela s kakim odločnim liberalcem. Bode li grof Taaffe izpolnil njih želje, ne vemo; vlada pa ima sedaj priliko spoznati, da s prijenljivostjo nikdar ne zadovolji nemških liberalcev. Naj nastavi tudi same nemške uradnike, še ne bodo Nemci zadovoljni, temveč bodo zahtevali, da se še grof Taaffe sam umakne ka-cemu liberalcu.

Kdo bode moravski deželni glavar?

Ker so nemški liberalci dobili sami večino v moravskem deželnem zboru, jela so njih glasila za-htevat, da se ne vzame več glavar izmed srednje stranke, temveč izmed nemških liberalcev. Dosedanji deželni glavar grof V. ter jim ne ugaja. Liberalna glasila priporočajo, da bi se deželnim glavarjem imenoval grof Dubský, ki pripada državnozborni levici. Grof Dubský nekda sam vse sile napenja, da bi bil imenovan deželnim glavarjem. Na Morav-skem je to mesto dobro plačano, kajti deželni gla-var dobiva 9000 gld. na leto, in zatorej ni čuda. da se gospod grof tako poganja za to dostojanstvo. Čehom pa ni dosti mari, kdo bode deželni glavar, ker jim tudi dosedanji glavar ni bil posebno prijazen.

Položaj katolikov v Avstriji.

„Tiroler Stimmen“ dokazujejo, da se katoli-kom že dolgo ni tako dobro godilo, kakor pod se-danjo vlado. Finance se boljšajo, imenujejo se naj-boljši in najodločnejši škofje, samostanske šole se obnavljajo itd. Če tako katoliški list priznava, da vlada sama tako skrbi za katoliške naprave in se vse tako za katoliško cerkev na bolje obrača, potem so pač pritožbe od neke strani, kakó se zatira ka-toliško mišljenje, malo pretirane.

Veščanje državne.

Ruska carska dvojica

pride baje sredi oktobra v Berlin. Car je baje ta pohod obljubil nemškemu cesarju. Odločilni krogi v Berlinu nameravane prihode ruskega carja pri-pisujejo velik pomen. Shod cesarjev v Berlinu bil bi zares velike politične važnosti, kajti pokazal bi, da potovanje cesarja Viljema v Rusijo ni bilo po-polnoma brezuspešno. Nam se pa izvestje, da car pride v Berlin, nikakor ne zdi verjetno, ker se opira najbrž na nezanesljive kombinacije. Prihod carja v Berlin bi gotovo vzbudil veliko nevoljo v Parizu. Ž njim bi morda bilo onemogočeno vsako francosko-rusko zbliznanje.

Bolgarsko vprašanje.

Ruski časnikar in bivši diplomat Tatiščev pri-poroča, da bi se Rusija spravila s Stambulom, kajti to je jedina mogoča rešitev bolgarskega vprašanja, katera bi tudi ugajala Rusiji. Tatiščeva mne-nje odločno zagovarja slovanski list „Svet“, drugi ruski listi pa še vedno napadajo bolgarsko vlado. Tatiščeva mnenje je zaradi tega posebne pozornosti vredno, ker on pripada k diplomatom, ki so sode-lovali pri urejenju razmer na Balkanu po zadnji rusko-turški vojni.

Kalubkov.

Predvčeraj izročili so Kalubkova nemškemu generalnemu konzulatu. Spremljali so ga v konzul-sko poslopje državni pravdnik in dva žandarma. Iz Sofije odpeljali so Kalubkova preko Carigrada v Odeso.

Z rusko-perzijske meje.

Na kavkaško-perzijski meji bil je boj mej mo-hamedanskimi tihotapci in oddelkom kozakov. V boji je pal ruski častnik Bello, 8 kozakov in 4 tihotapci. Rusko vojaško poveljništvo odposlalo je sedaj močne vojaške oddelke, da bodo stražili mejo. Vlada ruska pa boče energično zahtevati od perzijske vlade, da strožje pazi na tihotapce.

Strajk v Avstraliji.

Po avstralskih premogovnikih so delavci usta-vili delo. Zaradi tega je že jelo pomankovati pre-moga in mnoge tovarne in fužine več delati ne mo-rejo. Pa tudi trgovina bode v kratkem trpela, kajti ladije v avstralskih pristaniščih ne bodo več do-bivale premoga. Strajki širijo se torej že po vsem svetu in so znamenje, da sedanje socijalne razmere zlasti v industrijskih državah neso povsem zdrave.

Dopisi.

Iz Črnomlja 22. avgusta. [Izv. dop.] V sredo dné 22. t. m. vršila se je volitev novega občinskega zastopa. Udeležba izvestno ni bila še nobenkrat tako velika, kakor zdaj, kajti obe stranki napeli sta vse moči, priboriti si zmago. Na katerej strani se je bilo taiste nadejati, pokazal je izid volitve tretjega razreda, v katerem so naši kandi-dati z ogromno večino prodrli.

Toda glavna postojanka bil je drugi razred. Katera stranka tu zmaga, onaimela bode večino v novem zastopu. Tu hoteli so nas vreči z vsemi mogočimi in nemogočimi sredstvi. Sprevideli so, da drugače ne gre, ako nekaterim našim volilcem ne odvzamejo volilne pravice. Ako postavno ali nepo-stavno, to je vse jedno, samo, da se doseže namen! Slavna volilna komisija, Bog jo poživi! postopala je izvemši jednega člana taiste tako pristransko in brezobzirno proti naši stranki, da bi jej težko para našli v blaženi Ogerski, ki je zaradi tega na glasu. Nič ni pomagalo, da jim je gospod vladni zastopnik, ki je ves čas volitve popolnoma objek-tivno postopal in se držal strogo postavnega sta-lišča jasno povedal, kaj zakon govori, nič ni kori-stilo, da so dotični volilci sami neoporečno dokazali, da se jim volilna pravica nikakor ne more kratiti. Vse je bilo zaman. Gospod župan, kot načelnik komisije, rekel je, da ne smejo voliti, in taista je z občudovanja vredno doslednostjo, akoravno prepri-čana, da nepravilno postopa, pritrdila njegovemu predlogu in odbili so nam na ta način pet glasov v tem razredu. Ponudil se je celo stotak volilcu, ki se je branil udeležiti se volitve, da naj z njimi glasuje — pa vse ni nič pomagalo, tudi v tem raz-

redu prodrli so vsi naši kandidati, vsled česar smo seveda od protestov odstopili.

V prvem razredu bila jim je sreča bolj mila. Prodri je samo jeden naših kandidatov, ostali trije propali so s častnimi manjšinami.

Ko se je razglasil izid volitve, zavladalo je nepopisno veselje pri veliki večini prebivalstva, da je vendar jedenkrat razbit oni železni obroč, o ka-terem se je mislilo, da ga ne more nihče zdrobiti.

Končan je torej volilni boj in razburjeni du-hovi se bodejo polagoma umirili. Novemu odboru bode pa sveta naloga, previdno in varčno z občin-skim imetkom gospodariti ter za pravico in red v vseh občinskih zadevah skrbeti in tako opravičiti vanj stavljeno zaupanje. Živio!

Grozen vihar

prišel je včeraj zvečer nad naše mesto in okolico. Po hudi sapi, ki je začela pihati ob 5. uri popo-ludne, smo že mislili, da se bode vreme umi-rilo, a proti sedmi uri začelo se je nebo temniti, blisk in grom bližala sta se z jugozapada, ž njima pa silovit vihar, trajajoč od 7. pa skoro do 8. ure. Z največjo silo razsajal je vihar par minut po sedmi uri in v malo trenutkih prouzročil jako veliko škodo. Močna, debela drevesa lomil je, kakor bi bilko upognil, rušil je kozolce, dra-pal strehe in dimnike, da so od vseh strani letele opeke na ceste in ulice. V bari leži mnogo kozolcev in drevja na tleh, isto tako na Viči in Glincah, najhujše pa se poznajo viharja sledovi v Lattermanovem drevoredu. Od 1813. l., odkar je zasajen, ga še ni doletela niti približno jednaka ne-zgoda. Danes kaže ta ponos bele Ljubljane uprav-žalostno lice. Nad 60 krasnih divjih kostanjev je popolnoma polomljenih, najmanj par sto dreves pa več ali manj poškodovanih. Najhuje bila je viharja moč v drevoredu ob Celovski cesti in proti Ko-slerju. V drevoredu s ceste v rondó je na obeh straneh polomljenih nad 20 dreves, mnogo pa močno poškodovanih, ta del drevoreda je skoro uničen. Po tem hodniku in v onem proti Koslerju nametanih je toliko debel in vej, da ni lahko priti skozi, Ce-lovška cesta bila je pa včeraj zvečer tako zastav-ljena, kakor zaséka v gozdu. Promet mej Ljubljano in Šiško bil je z vozom nemogoč, kajti samih vej in debel se cesta niti videla ni. Ob 9. uri zvečer je vrlo gasilno društvo Šišensko z baklami spravilo se na delo, deloma potrebilo cesto in preiskalo drevored, ni li kdo pod drevjem ubit. Tudi žan-darmi iz Šiške bili so takoj na lici mesta. Danes vse hiti iz mesta v drevored gledat, koliko škode je napravil včerajšnji vihar. Vse obžaluje to ele-mentarno ne-zgodo, ki nam je tako pokvarila poprej krasni drevored. Tudi v Tivolskem parku, gozdu in gradu je veliko škode. Pred Koslerjevim vrtom iz-ruval je vihar lepo platano, drugo drevo pa pri tleh odlomil.

Tudi po mestu je vihar hudo razsajal. Mestni trg bil je, kakor po toči poln kosov opeke in cele opeke. Mnogim dimnikom odneslo je streho. Dasi je bilo mnogo občinstva, zlasti vojakov na trgu, vender ondu ni bil nihče poškodovan.

Zelo huda bila je nevihta na Rimski cesti, kjer je več streh močno poškodovanih. V „Zvez di“

nego kolena. Sedež je odprla oči in gledala Žilina, ko je pil, kakor kaka zver.

Žilin ponudil jej je vrč nazaj. Skočila je proč, kakor divja koza. Še oče se je zasmejal. Poslal jo je še nekam. Vzela je vrč, prinesla na okrogli de-ščici presnega kruha in zopet sela, pripognila se je, in ne povesevši očíj — gledala.

Odšla sta Tatara, zaprla zopet duri.

Malo pozneje prišel je k Žilinu Nogajec in spregovoril:

— Aj-da! gospod, aj-da!

Ruski tudi ni znal. Le toliko je razumel Žilin, da mu veleval, naj gre nekam za njim.

Šel je Žilin s klado, šepal je, stopati ni mogel drugače, da je postavljaj nogo po strani. Idoč za Nogajcem vidi Žilin tatarsko vas, kacic deset hiš, njih cerkev z majhnim stolpom. Pri neki hiši stojé trije osedlani konji. Dečki jih držé za uzde. Iz te hiše je pritekel črnkast Tatar in mahnil z roko, da naj gre Žilin k njemu. Smejal se je, vedno nekaj govoril po svoje in odšel v hišo. Prišel je Žilin v njegovo hišo. Soba je bila je lepa, stene z glino gladko namazane. V prednji steni so bile uložene pisane blazine po straneh visele drage pre-proge; na preprogah puške, samokresi, sable —

v srebru. Ob jedni steni stala je na tleh mala peč. Tla so bila zelena, čista, kakor studenčnica in ves prednji kot je bil pregrnen s klobučinastimi plah-tami, na teh plahтах bile so preproge, in na pre-progah pernate blazine. Na preprogah sedeli so samo v jednih čevljih Tatari: črni, rudeči in trije gostje. Za hrbi so vsem bile podložene pernate blazine, pred njimi so pa bili na okrogli deščici proseni mlinci in kravje maslo razpuščeno v čašici in pivo tatarsko, buza v vrčku. Jedli so z rokami in vse roke so imeli mastne.

Ustal je črni Tatar, velel posaditi Žilina na stran, pa ne na preprogo, temveč na tla; šel je zopet na preprogo, gostil goste z mlinci in buzo. Posadil je delavec Žilina na odkazano mesto, sezul vrhaje čevlje, postavil je pri durih v vrsto z dru-gimi, kajti ondu je že bilo več čevljev. Sedel je na klobučinasto plahto bliže gospodarjev, gledal, kako jedó in požiral sline.

Tatari so se najéli mlincev, prišla je Tatarka v ravno takej srajci, kakor devotka in v hlačah, glava je že bila pokrtia z robcem. Odnesla je ma-slo, mlince, podala lepo umivalnico in vrč z ozkim noskom. Jeli so si umivati roke Tatari, potem so pa deli roke križem, poklekli, pihali na vse strani

in opravili svoje molitve. Pogovarjali so se po svoje. Na to se je jeden izmed gostov Tatarjev obrnil k Žilinu, in jel govoriti po ruski. — Tebe, rekel je, vzel je Kazi-Muhamed, — in pokazal je na rude-čega Tatara — oddal te je pa Abdul-Muratu, in sedaj je pokazal na črnkastega. — Abdul-Murat je sedaj gospodar tvoj. Abdul-Murat je pokazal na Žilina in smeječ se, spregovoril: „Soldat urus, ko-rošo urus“. Tolmač je rekel: „On tebi veli, da pišeš domov, da pošljejo za te odkupnino. Ko poš-ljejo denarje, pa te izpusti.“

Žilin je pomislil, potem pa spregovoril: — Ali hoče veliko odkupnino?

Posvetovali so se Tatari, tolmač je zopet spre-govoril:

— Tri tisoč rubljev.

— Ne, odgovoril je Žilin — toliko ne morem plačati. Abdul je pristopil, jel mahati z rokama in nekaj praviti Žilinu, kakor bi ga ta razumel. Tol-mač je takole prevel: „Koliko pa daš?“ Žilin je pomislil in rekel: — 500 rubljev. Sedaj so se jeli Tatari pogovarjati mej seboj. Abdul jel je kričati na rudečega Tatara, tako je lepetal, da so mu sline brizgale iz ust.

(Dalje prih.)

odlomljeni sta le dve večji veji, katerih jedna je razbila plinovo svetilko tik vodnjaka. Na sv. Petra nasipu podrli je vihar zidano ograjo Steinmetzove hiše, na Poljanah raz tovarno za užigalne klinčke odnesel in razbil vso opeko. Po vrtilih je škoda jako velika. Celo v gostilni „Pri belem volku“ odlomil je orkan popolnoma v zatišji stoječ oreh. Sadije po vrtilih je vse otrešeno z dreves, poslednja pa večinoma polomljena. Z mnogih oken pometalo je cvetlice, na več krajih odtrgalo žlebove. Na levem frančiškanskem zvoniku upognilo je križ. Pri g. Skaberneta prodajalnici odtrgalo je vrata in je treščilo na tlak, pri cerkvi Jezusovega srca odneslo je leseno ograjo.

V Lattermanovem drevoredu je padajoče dreveje zadelo mizarskega delavca Grošlja iz tovarne Tönniesove in mu zlomilo obe nogi. Odnesli so ga v deželno bolnico, poleg njega še šest družih več ali manj teško ranjenih.

Iz okolice Ljubljanske.

V Spodnji in Gornji Šiški je več ograj porušenih, sadije popolnoma uničeno, mnogo dreves izruvanih. Pri znani gostilni „Pri slepem Janezu“ odneslo je streho, kozolec postavilo pa popolnoma na glavo. Pri g. Seemana tovarni na Glincah vrglo je do 2000 opek s streh, v znani gostilni „V Ameriki“ odneslo del strehe in polomilo veliko dreves.

Na Brezovici podrlo je na g. Štruklja posestvu velikanski kozolec in razneslo vse žito. Predilne tovarne kozolec pri Lavrici, ki ima 24 oken, leži zrušen na tleh. V Lipah prestavil je vihar tri manjše hiše par metrov daleč. Na Igu podrlo je sedem velikih kozolcev, sploh pa vse poškodovalo. Oves, fižol in žito v kozolcih raznešeno je v vse kraje. Proso in ajda sta kar omedena. Na cesti proti Igu ležé izruvane breze in smereke čez cesto.

Mej največjo nevihto gorelo je v Želimljah, na Izanskem užgal se je velikanski kup šote, ki še danes gori. Gorelo je vsega vkupe hkratu na šestih krajih.

Kramarje vračajoče se s semnja iz Kamnika v Ljubljano, zadela je nevihta pri Črnučah, in jih pometala z voz na njive in travnike. Trikrat so morali s ceste peljati se čez polje, da so se ognili drevju, preko ceste ležečemu in parkrat morali so čakati, da so drevje presekali in potem šli dalje. Tudi v kamniškem okraju je škoda velikanska. — Iz Trbovelj došla gospa tukajšnjega trgovca nam javlja, da ondu o nevihti ni bilo niti sledu.

Ljubljansko vojaštvo v nevihti.

Topničarstvo in konjištvo Ljubljansko odšlo je bilo včeraj zvečer ob 6. uri na ponočne manevre. Jedva so proti 7. uri dospeli na Glince pri Št. Vidu in proti Delnicam, začel je vihar. Hitro so spravili konje v hleve in kmetovalci postregli so jim kolikor le mogoče. Stisnili so svojo živino vkupe in tako napravili prostore. Tudi prenočišča so jim dali. Po nekaterih hišah spalo je po 50 in več vojakov. Častnikom in moštvu pognili so slamo z rjuhami, kolikor so jih imeli, da so bili častniki polni hvale o njih požrtovalnosti.

Domače stvari.

— (Sokolski večer na čast dr. Jerneju Zupancu) zvršil se je prav lepo. Žal, da je silni vihar, ki je divjal baš ob večernih urah, zaprečil, da se slavnost ni mogla vršiti na vrtu. V dvorani čitalnični zbrali so se Sokoli in pevci čitalniški polnoštevilno in mnogo družega odličnega domoljubnega občinstva. Navzlic tropični vročini razvijal se je vspeh prav živahno. Prvi pozdravil je slavljence starosta Sokolov g. Iv. Hribar, slikajoč zasluge njegove na polji slovenskega uradovanja, kot iskrenega domoljuba in blazega od vseh ljubljenežev moža. Gromoviti klici „Živio“ in „Na zdravje!“ odmevali so po dvorani in pritrjevali, kako iz srca je govoril starosta vsem navzočnikom. Čitalniški zbor razveseljeval nas je s prav izvrstno in krepko petimi zbori, ki so mogočno doneli po dvorani. Telovadbo na bradlji izvrševali so bratje Benčan, Bratina, Škof, Vernik in Virk prav izvrstno in smo se čudili elegantnosti in ob enem kreposti njih produkcij. Živo odobravanje občinstva jim je bilo priznavanje njih vrlosti. Odlikoval se je tudi četverspev g. Pribil, Pelan, Štamcar in Paternoster. Operni pevec J. Noll napil je ideji Sokolstva in najmlajemu bratu „Celjskemu Sokolu“, poudarjajoč, da je slavljence današnjega večera pred 25

leti vodil „Sokola“ v Maribor kot podstarosta. Govornik povdarjal je posebno, da se „Sokol“ obilo udeleži Celjske slavnosti. Gosp. Trstenjak napil je slavljence kot marljivemu gojitelju slovenskega jezika in izrekel zahvalo občinstvu in pevcem v imenu odbora. Gosp. Zagorjan nazdravil je isto tako slavljencu, čegar vsestransko blago delovanje je imel priliko poznati v dolgi vrsti let. Nazdravil je tudi starosti „Sokola“ Iv. Hribarju, katera zdravica je bila naudušeno vsprejeta. Posebno pohvalno je omeniti vojaške godbe, ki se je pod vodstvom kapelnika g. Nemrave ta večer odlikovala z jako srečno izbranim programom, v katerem smo imeli priliko čuti mnogo prav lepo izvedenih slovanskih točk. Slavljence zahvalil se je za zdravice in ostal je blizu do polnoči v krogu našem, ko je odhajal domu, spremljevali so ga gromoviti klici „Živio“ in „Na zdravje!“ Bog ga nam ohrani še mnogo let!

— (Banket.) Preteklo soboto zvečer priredili so notarji in notarski kandidati v hotelu „Pri Slonu“ g. dr. Zupancu na čast banket, h kateremu je došlo 24 notarjev in notarskih kandidatov. Slavljence pozdravil je g. notar Janko Kersnik ter ga slavil kot predsednika notarske zbornice in notarja, omenjal pa tudi njegove zasluge z narodnega stališča, kajti slavljence se je vedno gorko zanimal za napredek svojega naroda. Slavljence zahvalil se je na to laskavo napitnico zahvaljujoč se govorniku in navzočnim gospodom. Gospod notar Gruntar predlagal je, da se naj spomnimo na tem lepem večeru slovenskih vseučiliščnikov. Nabralo se je potem mej navzočnimi za vseučiliščnike Graške in Dunajske univerze 72 gl., kateri so se izročili gospodu notarju Gogali v ta namen. V imenu notarskih kandidatov pozdravil je slavljence notarski kandidat dr. Kotnik. Ves banket bil je jako živahen in razšli so se navzočni gospodje v pozni uri, ko se je preje aranžér g. notar Gogala kolegam zahvalil, da so se v tako obilnem številu odzvali njegovim vabilom. Vsa hvala za prelepi banket gre v prvi meri g. notarju Gogali, kateri je ta banket aranžiral.

— (Sokolska slavnost v Celji.) Ob udeležbi „Tržaškega Sokola“ čitamo v zadnji „Edinosti“: „Gledé na veliko važnost in veliki pomen te slavnosti, pač ni mogel odbor „Tržaškega Sokola“ družega storiti, nego skleniti, da se društvo korporativno udeleži te slavnosti, kateri svoj sklep je tudi že javil odboru „Celjskega Sokola“. Sklep odbora „Tržaškega Sokola“ bode izvestno odobril vsak razsoden rodoljub, kajti zadnji čas je, da si Slovenci podamo bratske roke od periferije do periferije. Odbor „Celjskega Sokola“ je pisal odboru „Tržaškega Sokola“, poudarjajoč, da mu je posebno na tem ležeče, da se Tržaški rodoljubi udeležé gori rečene slavnosti. Domovinska naša dolžnost je torej, za to skrbeti, da bode Tržaško zavedno slovenstvo dostojno zastopano. Odbor „Tržaškega Sokola“ je že storil potrebne korake, da bodemo izvršili to svojo dolžnost. Pozivu odbora odzvalo se je primerno število Sokolov.“ Kakor čitamo dalje, priredi „Tržaški Sokol“ v soboto 30. t. m. veselico z jako zanimivim programom, katere dohodek je namenjen fondu za Celjski izlet. Nadejamo se, da nas obišče lepo število Tržaških bratov, da se skupno popeljemo v Celje.

— (K slavnosti Kačičevi) odpotilo se je — po telegrafičnih poročilih Zaderskega „Nar. Lista“ — iz Zagreba 150 odličnih domoljubov. Mnoge občine, hrvatska društva in pojedini domoljubi po Dalmaciji, ki se ne mogo osebno udeležiti slavnosti v Makarski, proslavljali bodo ta dan z raznimi slavnostmi doma in tudi s kakim plemenitim narodnim delom. Iz Dubrovnika udeležé se kakih 100 domoljubov. Kakor vse kaže, mora današnja slavnost res biti velikanska.

— (Umrl) je dne 20. t. m. v bolnici „Usmiljenih bratov“ v Gradci g. Janez Modic, župnik v Prihovi pri Konjicah, rodom z Iga pod Ljubljano. V m. p.!

— (Baron Levin Rauch,) bivši ban hrvatski, umrl je včeraj dopoldne na svoji graščini Lužnici v 71. letu dobe svoje. Kdor je pazno motril novejšo zgodovino sosedne trojedne kraljevine, spomina se še, kako kruto je pokojnik banoval in kako trdo se je morala hrvatska opozicija z njim bojevati. Aféra o Lonjskem polju, v kateri sta dr. Mrazović in J. Vončina s svojo jekleno vztrajnostjo prodrli naposled pri vojnem sodišču v Petrinji, spodbopala je Rauchu stališče in cesar ga je v ja-

nuvarji 1871. l. odpustil kot bana in naslednikom mu imenoval Bedekovića. Potem padcu se Rauch dejanski ni več mešal v javno življenje. Pozabljen je živel na svoji graščini in kadar se ga je kdo spominjal, zgodilo se je le zaradi tega, da smo primerjali, v koliko sta si Rauch in Khuen Hedervary podobna.

— (Barski nadškof Milinović) biva že nekaj dni v Zagrebu, kjer so domoljubni krogi pozdravili z največjim spoštovanjem in najiskrenijimi simpatijami odličnega škofa rodoljuba in zgodovinarja.

— (Iz Maribora) brzojavlja se „Tagespošti“, da je Celjski Heinricher zaradi svoje bolezni prosil za substituta in da bode za ta posel določen nadsodiški svetnik pl. Schrey, ki bi potem vodil predsedstvo okrožnega sodišča Celjskega, dokler Heinricher ne ozdravi. Mi ne vemo, koliko je na tem resnice, mislimo si pa, da bi tako imenovanje Celjanom ugajalo.

— (V Postojini) bival je teden dni gospod Schmid, višji rudarski zemljemerec, da je po nalogu ministerstva ogledal novo podzemeljsko zvezo mej Postojnsko in Otoško jamo in na lici mesta proučeval hidrografične razmere.

— (Družba sv. Cirila in Metoda in nje nasprotniki.) Goriška „Nova Soča“ pisala je nedavno o tem predmetu: „Corriere“ še vedno ne more pozabiti razpuščene „Pro Patrie“; v svoji nervozni besnosti udriha posebno predrzno po nas Slovencih, obrekuje našo družbo sv. Cirila in Metoda ter kliče proti njej policijo in vlado. Ker pri takem plemenitem počenjanju nima stvarnega razloga, posluhuje se zavijanja in lažij. Naj navedemo le jeden dokaz. Preteklo soboto objavil je „Corriere“ odlok deželnega šolskega sveta, s katerim sta izključeni iz šolskih knjižnic dve knjižici: Tisočletnica Metodova in Valentin Vodnik ter s posebno slastjo pripovedoval, da je deželno sodišče Ljubljansko celó prepovedalo nadaljno razširjanje prve knjižice. Na to pa vsklika hinavec: „Vidite, kaj vse počenja družba sv. Cirila in Metoda, ki zalaga take spise, katerih razširjevanje za- branjuje deželno sodišče — kaj takega se pri naši „Pro Patrii“ nikoli ni zgodilo“. — Na to zlobnost stare goriške židinj moramo odvrniti, da ni to čisto nič čudnega, ako je deželna šolska oblast zapovedala odstraniti spis Valentin Vodnik iz šolskih knjižnic, saj je doslej odstranila že marsikako knjigo družbe sv. Mohorja, kajti vsaka knjiga vendarle ni za šolsko mladino, če tudi utegnejo biti včasih k takemu koraku tudi drugačni povodi. Odločno pa moramo zavrniti madamo „Corrierovo“ na njeno najostrejšo ost proti naši šolski družbi, češ, da je „Tisočletnico Metodovo“ založila in izdala družba sv. C. in M. To ni res! kajti izdal in založil jo je odbor za priredbo vlaka na Velegrad in v Prago in družbe sv. Cirila in Metoda takrat niti še bilo ni! — Tu je torej goriška židinja zopet korenito obsedela, kar jej pa ni dosti mari in vemo, da nima navade priključavati svojih obrekovanj, ker jej je židovsko srcé že preveč zastarelo v takih in enakih neosnovanih napadih na prve svetinje naše.

— (Slovenska obrtna šola) za spodnji Štajer s slovenskim učnim jezikom, je predmet, o katerem piše „Südsteirische Post“. Ta šola naj bi se osnovala v Mariboru ali pa v Celji. Učna uprava naj bi gledala tudi na to, da slovenska mladina bolje obiskuje srednje šole kot posredovalne zavode za višje šole. Slovenci ne bodo nehali, zahtevati samo taci uradnikov in učiteljev, ki so slovenskega jezika popolnoma zmožni.

— (Bratje Slovaci) ne dajo se uničiti. Hočejo, da žive, da se ohranijo, kakor veja na velikem slovanskem stebelu. To so dokazali nedavno, zbravši si škofa rodoljuba, navzlic intrigam in odporu Madjarov in odpadnikov slovaških. Dne 12. in 14. pa so imeli veliko narodno slavnost v Turčanskem sv. Martinu, odprli so slovesno svoj „Narodni dom“. Ob enem pa je bila skupščina slovaškega ženskega društva „Živena“. Raduje nas ta vest, ker kaže, da mali broj odločnih domoljubov se ne straši opirati se z vztrajnim požrtvovalnim delom vsakej sili, vsakemu brezzakonstvu, dokler ne napočijo boljši časi zatiranim Slovakom.

— (Vabilo k veselici,) koje priredi „Slov. bralno društvo“ v Trziči, dne 7. septembra 1890, kot obletnico društvenega obstanka, s prijaznim sodelovanjem gledaliških diletantov Čitalnice

Kranjske. Pri veselici bode svirala godba c. in kr. pešpolka baron Kuhn-a šte. 17. Vspored: Popoludne ob polu treh vsprejem društev in došlih gostov pred gostilno g. Roka (pred Slugo;) odtod odhod v gostilno in na vrt g. Perneta, kjer se vrši: I. del veselice. a. Slavnostni govor. b. Petje. c. Srečkanje. Mej točkami svira vojaška godba. Opomba: Tablice za srečkanje stanejo po 10 kr. Prostovoljno darovani dobitki se hvaležno vsprejemajo. Dobitki, za katere se v 8 dneh nikdo ne oglasi, pripadejo v prid revnim Tržiškim šolarjem, katerim je čisti dohodek te veselice namenjen. II. del veselice. a. Gledališka predstava, v dvorani pri „Slugi“: „Oča so rekli, da le!“ b. Petje. c. Ples. Ustopnina k predstavi in plesu 50 kr., sedeži pri predstavi 20 kr. več. K tej prvi javni veselici „Bralnega društva“ vabi najljubše odbor.

— (V Celovci) bila je včeraj zvečer ob 1/2 6. uri huda toča, debela kot orebi. Škoda velika, zlasti na sadnem drevju.

— (Tramway v Zagrebu.) Kakor poroča „Agr. Tagblatt“, je načrte za zgradbo tramwaya v Zagrebu potrdilo ministerstvo v Budimpešti ter jih odposlalo v Zagreb. Tako bode Zagreb v kratkem imel zopet jedno velikomestno napravo več.

— (Trtno uš) konstatovali so uradno v občinah Takačevo, Sv. Mohor, Plat in Sv. Trojica v rogačkem okraji.

— (Učiteljska služba.) Na dvorazrednici v Komendi je stalno popolniti drugo učno mesto s 400 gld. letne plače in prostim stanovanjem. Obrok za prošnje do 31. avgusta c. kr. okr. šolskemu svetu v Kamniku.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 25. avgusta. „Peterburskija Vjedomosti“ poudarjajo pomen odlikovanja Caprivija z najvišjim ruskim (Andrejevim) redom. Iz tega je sklepati, da je Caprivi na ruskem dvoru napravil prijeten utis, kakor se je tudi on lahko prepričal o Rusije odkritosrčni miroljubnosti. S tem so se očividno pripravila tla za mirne razmere mej dvema silnima sosedoma.

Pariz 25. avgusta. Cesarica Elizabeta došla semkaj v najstrožjem „incognito“ kot „Madame Nicholson“.

Mons 25. avgusta. Število strajkujočih delavcev naraslo je na 16.630. Na več krajih bili so shodi. Sklenilo se je, da se strik nadaljuje.

Budimpešta 26. avgusta. Mesto Tokaj skoro popolnoma pogorelo. Cerkve in javna poslopja do tal pogorela, ostalo samo dvanajst hiš. — V občini Kaba v Najdenjskem komitatu nastal mej viharjem požar, ki je upepelil štirideset hiš, veliko žita. Zgorela dva človeka.

Razne vesti.

* (Rusko-francoska zveza.) Dne 15. septembra začel bode izhajati v Parizu nov list pod naslovom „L'union Franco-Russe“. Sodelovalce bodo pri listu najodličnejše politične osebe na Francoskem, brez razločka strank, na čelu jim znamenita Madame Juliette Adam. Svrha listu bode, da vedno tesneje postanejo zveze, ki združujejo Rusijo in Francosko, in da svetu predstavlja v pravi luči mejnarodna uprašanja, ki se tičejo Francoske in slovanskega sveta.

* (Stara Nemčija.) Nemški list dokazuje, da je pešec v sedmih urah prehodil sedem nemških držav. Predno je Bismarck zjedini Nemčijo, peljala je cesta iz Frankobroda v Homburg (kaki dve milj) skozi 5 držav — Frankobrod, Hessen-Darmstadt, Nassau, Hessen-Cassel in Hessen-Homburg.

* (Nova sleparija.) Angleški lovski konji jako slove in se plačujejo zelo drago. To je dalo povod nemškemu trgovcu s konji, da lepše konje pošilja v Anglijo, kjer jih potem kje blizu Londona na angleški način krmijo in dajo podkovati kakemu angleškemu kovaču, ki useka svoje ime v podkev. Konji se potem kot pravi angleški zopet pripeljejo na kontinent.

* (Grozen vihar (tifon) v Ameriki.) Po novejših poročilih o viharji v Pensilvaniji, je bilo v Wilkesbarru, mestu s 30.000 prebivalci, porušeni 500 poslopj. Vihar je razdejal strehe cerkv in javnih poslopj. Trideset oseb je bilo ubitih, nad 200 pa ranjenih. Drugod v Pensilvaniji je razdejal nad 100 hiš. Kacih 40 oseb je bajé mrtvih, nad sto ranjenih. Vas Summerville je popolnoma uničena, mnogo družin zelo poškodovanih. Škoda se ceni na milijon dolarjev. Na stotine rodbin je brez strehe.

* (Streha se je podrla.) V Ahenu zrušila se je streha tkalske šole. Osem oseb je težko poškodovanih, jedna mrtva.

* (Mnogostranski dušni pastir.) Mej reklamami v jedni zadnjih številkih časopisa „Peon of Progress“, izhajajočega v Dinkeyvillu v Severni Ameriki bilo je čitati: „Jako častiti pastor Simpson Prinny (propovednik metodistične občine Dinkeyville) prosi nas, da objavimo čitateljem svojim, da je otvoril včeraj mesnico. Mesnica je za brivnico, ki jo ima pastor že jedno leto in s katero je občinstvo jako zadovoljno. V mesnici je vsak petek, v brivnici pa vsako soboto popoludne ob šestih molitev za naročnike in kupovalce. Nadalje moremo objaviti, da je častivredni gentleman za svojo posojevalnico voz in konj (št. 16 State Street) kupil tri nove mustange, jako lepe živali, katerim teče po žilah andalužiška kri. Druga podjetja gospoda pastora so v navadnem teku. Še vedno kupuje po najvišjih cenah kože, kožice, kosti, cunje, star papir in obnošeno obleko. Tudi vsprejema te predmete namesto denarja. Ovocni sladoled, kateri prodaja gospa pastora po 5 cent-ov po molitvah, je najokusnejši v našem kraju. V gostilnici v gorenjih prostorih farovža dobri kristjanje ob vsakem času gorka jedila, kavo in čaj po nizkih cenah. Zastran pogrebom se blagovoljno potrudite v privatno stanovanje gospoda pastora. Za one, ki še ne vedo tega, pristavljamo, da je častiti dušni pastir izpitan živinozdravnik, da dobro trguje z orožjem in municijo in z dobrim uspehom opravlja glavno agenturo „Novoyorske družbe za prodajo zemljišč“. Pri pastori prodaja se tudi lep osel. Na farovski cerkvi se tudi še vedno fotografira (1 dvanajstotica fotografij v vizitni obliki stoji dva dolarja.) Zakoni sklepajo se po najnižjih cenah in z znano hitrostjo ob vsakem času, po dnevi in po noči. Poprej se oglašati ne treba. Za lepa goveja jetra, katera nam je častiti pastor poslal hkratu s prošnjo, da to objavo priobčimo, se lepo zahvaljujemo. Opominimo še, da je naše uredništvo vedno pripravljeno postreči ljudem njegove vrste.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znanko in podpisom. 2 (55-11)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

V imenu našega bralnega društva se podpisana prav pristožno tem potom zahvaljuje vsem onim gospodom, kateri so pripomogli k slavnosti, katera se je priredila dne 24. avgusta t. l. v spomin rojstvenega dne Nj. Velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I.

Pred vsem se pa zahvaljujeva blag. gospodu Dragotinu Hribarju za njegov izvrstni slavnostni govor; gospodu Pavlu Suwi za nje prekrasno petje; gospodom pevcom Ljubljanskim, kateri so s svojim izbornim petjem poslušalce kar očarali; domačemu pevskemu zboru za sodelovanje; kakor tudi učenki Josipini Potokarjevi za lepi deklamaciji.

Narodno bralno društvo v Šmariji

dne 25. avgusta 1890.

Anton Smrekar,
tajnik.

J. Borštnik,
predsednik.

Tuji:

25. avgusta.

Pri Slonu: Terbuhoč iz Zagreba. — Pokorny iz Celja. — Brauner, Sucro, Signer z Dunaja. — Pollak iz Gradca. — Rasteli, Fabris, Ziffo iz Trsta. — Dr. Jakopič iz Gorice. — Pirnat s Češkega.

Pri Matiči: Höbl, Myslovce, Füssenegger, Weber z Dunaja. — Bousquet, Perko, Merli, Vervega iz Trsta. — Debertman iz Zagreba. — Pl. Schiwitzhofen iz Gorice. — Lutenberger z Reke. — Carena iz Florence. — Bondi iz Benedek.

Pri južnem kolodvoru: Rudolf iz Norimberka. — Dr. Deu iz Postojne. — Brozovič iz Črnomlja. — Percales, Sterle z rodbino iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

25. avgusta: Feliks Polanšek, šolar, 12 let, je utočil v Ljubljani nad Prulami in bode sodnijsko pregledan.

V deželni bolnici:

25. avgusta: Aleš Oselj, bajtar, 74 let, za starostjo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. avg.	7. zjutraj	727.4 mm.	17.8° C	sl. jvz.	obl.	7.02 mm.
	2. popol.	735.4 mm.	26.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	725.6 mm.	17.4° C	z. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 20.4°, za 2.5° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. avgusta 1890.

		Prejšnji teden
Bankovec v prometu	420.279.000 gld. (+ 7.534.000 gld.)	
Zaklad v gotovini	243.675.000 " (- 111.000 ")	
Portfelj	160.578.000 " (+ 799.000 ")	
Lombard	21.746.000 " (+ 1.117.000 ")	
Davka prosta bankovna rezerva	31.800.000 " (- 3.984.000 ")	

Dunajska borza

dne 26. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.05	87.90
Srebrna renta	89.75	89.30
Zlata renta	107.30	106.90
5% marena renta	101.25	101.15
Akcije narodne banke	95.0	94.8
Kreditne akcije	306.25	307
London	112.45	112.35
Srebro	—	—
Napol.	8.46	8.95
C. kr. cekini	5.36	5.35 1/2
Nemške marke	55.12 1/2	55.02 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	25.9 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	100	55
Ogerska papirna renta 5%	99	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	112	75
Kreditne srečke	100 gld.	138
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	161
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	—

Dijaki

vsprejmo se pod dobrim gospodinjstvom pri meni, ali s hrano ali brez hrane.

(656-1) Neža Marolt, gospodinja, Na stolbi h. št. 8, Ljubljana.

Kupi se

proti gotovemu plačilu

staro orožje, meče, uradniške meče, kopja, oprave od železa, oklepe, kape.

Ponudbe naj se pošiljajo JULIJU HERRMANN-U v Rimskih toplicah. (655)

10 hektolitrov dobre stare

slivovke

po 58 gld. hektoliter proda (648-3)

Fran Prijatelj v Tržiši, p. Mokronog.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbhan Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tatenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
9. zvezek: I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poština za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.



Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37-52)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.